

תושבְּחַתָּא קִמְּאֵי, כִּאִבּוֹן דְּמִשְׁתְּדֵלִי בְּאוֹרִיִּתָּא.
אמֶרֶ רַבִּי שְׁמֻעוֹן, כְּבִיכּוֹל, כָּל אִבּוֹן דְּזַפְּאָן לְאַשְׁתְּדֵלָא
בְּאוֹרִיִּתָּא, וּמְפָד פְּלִיגְ לִילִיא, וְאֲתִינְ בְּמַטְרוֹנוֹתָא
פְּדַ נְהִיר יְמִמָּא, לְקַבְּלָא אַנְפִּי מְלִכָּא, אַתְקִיףְ וְאַחֲסִין
בְּשִׁכְנַתָּא. וְלֹא עוֹד, אַלְאָ דְשִׁרְיָא בְּיהָ חֹוט שֶׁל חָסֵד,
פְּמָה דְאָזְקִימָנָא.

תָּא חִזִּי, כָּל מָאוֹ דְזַבְּיִ לְאַתְקָרְ בְּשִׁכְנַתָּא, יִסְתְּמֵר
גְּרָמוֹתָהִי מְאַגְּנוֹן מְלִין דְאַחִידָן לְקַבְּלָה. פָּגּוֹן מָאוֹ.
אִבּוֹן דָּלָא מְשָׁקָרִי בְּאַת קְדִישָׁא, כָּגּוֹן בַּת אֵל נְכָר. וְכָל
מָאוֹ דְגַנְטִיר גְּרָמִיהָ, כְּבִיכּוֹל כְּנָסָת יִשְׂרָאֵל אַחִידָא בְּיהָ,
וְנִטְרָא לִיהָ, וְהִיא אַקְדִּימָת לִיהָ שָׁלָם. וְכָל שְׁבָן אֵי זַכִּי
וְקַבְּנִי לְהָאִי.

וְאִמֶּרֶ רַבִּי שְׁמֻעוֹן, אַתְחִזְיָין יִשְׂרָאֵל לְאַשְׁתְּצָהָה בְּהַהְוָא
שְׁעַתָּא, בָּר דְאַקְדִּים פְּנַחַס לְהָאִי עַזְבָּדָא, וְשַׁכִּיד
רוֹגְזָא. הְדָא הוּא דְכִתְבִּיבָּ, פְּנַחַס בָּן אַלְעֹזֵר בָּן אַהֲרֹן הַפְּתָן
הַשִּׁבְּ וְגַוְ'. דָבָר אַחֲרִ, פְּנַחַס בָּן אַלְעֹזֵר וְגַוְ'. אִמֶּרֶ רַבִּי
שְׁמֻעוֹן, בָּן פָּנִ תְּרִי זְמַנִּי, לְאַשְׁלֵמָא אוֹזְבָּדָא (נ"א עַזְבָּדָא) קָא
אַתִּי.

אִמֶּרֶ רַבִּי שְׁמֻעוֹן, הָאִי בָּר נְשָׁ דְגַנְטִיל גְּלָגְולָא דְגַשְׁמַתָּא,
וְלֹא זַכִּי דִּיתְתַּקְוָן בְּיהָ, בְּאַילְוִי מְשָׁקָר בְּקוֹשְׁטָא
דְמִלְכָא. וְאַגָּא קְרִיבָּא עַלְיהָ הָאִי קְרָא (וַיָּקֹרְאָ ה) אוֹ מֵצָא

אֲבִידָה וּכְחֵשׁ בָּה וּגְשֻׁבָּעׁ עַל שְׁקָר. וּכְחֵשׁ בָּה, טָב לַיהְיָה דְּלָא אָבָרִי.

תַּגִּיבֵן צְדִיק גָּמָор, אַיִנוּ גְּדָחָה. וַצְדִיק שַׁאֲיִנוּ גָּמָор, גְּדָחָה. מַאֲן הוּא צְדִיק גָּמָор, וַמַּאֲן הוּא צְדִיק שַׁאֲיִנוּ גָּמָор, וּכְיֵמֵן דְּלָא שְׁלִים בְּמַלְוִי, צְדִיק אָקָרִי. אֶלָּא, צְדִיק גָּמָор, יְדִיעָה, הָהָא לֹא נְטִיל גְּלָגָולין עֲקִימִין, וּבְאֲחִשְׁנִיתָה בְּנֵי בְּנִין, וְאֲתָקִין שָׂוִירִין, וְחַצְבָּבִירִין, וְגַטְעָא אִילְגִּין.

צְדִיק שַׁאֲיִנוּ גָּמָор, דְּבָנֵי בְּנִין בְּאֲחִשְׁנִתָּא אַחֲרָא, חַפֵּר בָּה בְּבִירִין, וְאַעֲדָר, הָא אֲתָקִין אֲבָנִי יְסֻדָּא כְּמַלְקָדְמִין, וְאַעֲמֵל בָּה, וְלֹא יְדַע אֵי אַשְׁתָּאָר דִּילִיה. מַסְטָרָא דִּילִיה, טָב וְצְדִיק אָקָרִי. וּמַסְטָרָא דַּהֲהָוָא אֲחִשְׁנִתָּא, לֹאו הַכִּי.

לְבָר נְשׁ דְּבָנֵי בְּנִין שְׁפִירָן, יְאֵן לְמַחְזֵי, אַסְתָּכֵל בְּיְסֻדָּא, וְחַמֵּי לֵיהְ שְׁקִיעָה עֲקִימָא מִכְלָ סְטְרִין. הָא בְּנִינָא לֹא שְׁלִים, עַד דְּסָתָר לֵיהְ, וְאֲתָקִין לֵיהְ כְּמַלְקָדְמִין. מַסְטָרָא דַּהֲהָוָא בְּנִינָא דִּילִיה, אַשְׁתָּכָח טָב וְשְׁפִיר. (דף ר"ג ע"ב) מַסְטָרָא דִּיסֻדָּא, בִּישׁ וְעֲקִים. וּבָגִין כֵּה, לֹא אָקָרִי עַוְבָּדָא שְׁלִים, לֹא אָקָרִי בְּנִינָא שְׁלִים. בָּגִין כֵּה צְדִיק שַׁאֲיִנוּ גָּמָор אָקָרִי, וְגְדָחָה. וְעַל דָּא (הבקוק א) כְּבָלָע רְשָׁע צְדִיק מִמְּפָגָן.

תֵא חִזֵי, מַאֲן דְמִקְבָּא לְשֵׁמָא קָדִישָׁא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ
הָוָא, דְאָפִילוֹ לֹא יָזִכִּי לְגָדוֹלָה, וְלֹא אֶתְחִזֵי לָהּ, (ס"א
הִרְיָת לָהּ) רֹוחַ לָהּ וְנִטְילַהּ. וְדֹא יִרְיתַה וְעַיְלַהּ. פְנַחַס
לֹא אֶתְחִזֵי לִיהּ בְּהָוָא זָמָנָא, וּבְגִין דְקַבָּא לְשֵׁמָא
דְמָאִירָה, רֹוחַ לְכָלָא, וְסַלִיק לְכָלָא, וְאֶתְתָקֵן בֵּיהּ כָלָא
וּזְכָה לְאַשְׁתְמָשָׁא בְּכַהוֹנָה עַלְאָה. מַהְהִיא שְׁעַתָּא, פְנַחַס
בֵן אַלְעֹזֵר בֵן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן, דְאַשְׁלִים לְתַרְיוֹן דְרָגֵין, בְגִין
דְקַבָּא לְשֵׁמָא דְמָאִירָה, דְאֶתְתָקֵן מַה דְאֶתְעַקֵם.

רַבֵּי יְהוֹדָה פָתָח וָאָמַר, (תְהִלִים פו) שְׁמַרָה נְפָשֵׁי כִי חָסִיד
אָנָי הַוְשָׁע עֲבָדָךְ וְגַוּ. סֹופִיה דְקָרָא אִית
לְאַסְתְּפָלָא, וּלְבַתָּר קָרָא כָלָא, סֹופִיה דְקָרָא בְתִיב,
הַבּוֹטֶח אֵלֶיךָ, הַבּוֹטֶח בְךָ מִבְעֵי לִיהּ, מַאי הַבּוֹטֶח אֵלֶיךָ.
אֵלָא כְבִיכָול דָוד מִבְטָח לִיהּ, דְלֹא יַעֲבֵר לִיהּ פְלָגוֹת
לִילִיא בְשִׁנְתָא, כִמָה דְכִתְבֵב, (תְהִלִים קיט) חַצּוֹת לִילָה אֲקוּם
לְהֻודוֹת לְךָ. קַמְתִי מִבְעֵי לִיהּ. אֵלָא, אֲקוּם, וְאֶתְקָשֵר בְךָ
לְעַלְמִין.

שְׁמַרָה נְפָשֵׁי, שְׁמֹור מִבְעֵי לִיהּ. וְהָא תְגִינֵנוּ דְלִית אֵת
בָאָרוּרִיתָא דְלֹא אִית בָהּ רְזִין עַלְאַיִן וַיְקִירִין.
שְׁמַרָה. לְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הָוָא קָאָמֵר, שְׁמַרָה לְהָוָא
חוֹלְקָא, דְאֶתְאָחָד בֵּיהּ נְפָשָׁה. דִבֶד נְפָשָׁא נְפָקָאת מַהָאֵ
עַלְמָא, אֶתְתִיא לְמִירַת עַלְמָא (דְאָחָתִי). אֵי זָכִי, כִמָה חִילִין

על אין נפקין לקבללה, ולנטרא לה, ולאעלא לה
במדורה דדוכתהא, והאי ה' בטיל לה, לאתאחדא עמה
בריש ירח ושבתי.

ואי לא זכי, כמה גרדיגי טהירין אודמנן לקבללה, ורחו
לה לבר. ווי לההי נפשא, דמתגלגלא בריקניא,
כאנא בקספיתא. הדא הוा דכתיב, (שמואל א כה) ויאת
נפש אויביך יקלענה בתוך כף הקלו. ודוד בעי בעותיה
קמי קודשא בריך הווא אמר, שמרה נפשי, שלא ידחין
לה לבר. וכד מטי (ס"א לקבללה, יפתחוון לה) לקבללה, יפתחוון לה
פתחין, ותקבל לה קמד. כי חסיד אני, וכי חסיד אקרי.
אמר רבי יהודה, אין. דכתיב, (ישעיה נה) חסדי דוד
האמנים. בגין כה שמרה נפשי, שלא תשובק לה למחך
לבר.

רבי יצחק אמר, כל בר נש דאית לייה חולקא בצדיק,
ירית להאי ארץ, כמה דכתיב, (ישעיה ס) ועמאן כלם
צדיקים וגוי. והאי הצדיק חסיד אקרי. אמר דוד בתר
דביהי אחר אחידנא, חסיד אני, בגין כה שמרה נפשי,
לאתקשרא בה.

רבי חייא פתח, (תהלים פא) עדותbihוספ שמו וגוי. הא
אוקמה, דאוליף שביעין פתקין, ולשון הקדש
יתיר. הדא הוा דכתיב, (תהלים פא) שפט לא ידעת אשמע.

אבל מאי עדות. תא חוו, בשעתא דאתתיה דפוטיפר
התות אחידא ביה לה היא מלֵה, הוּה יוֹסֵף עביד גְּרָמִיה
כמאן דלא ידע לישנא דילֵה, וכן בכל יומא עד ההיא
שעתא בתירiyתא, הכתיב (בראשית לט) ותתפשהו בבדו.
מאי ותתפשהו. אלא בגין דעביד גְּרָמִיה כמאן דלא ידע
ליישנא. ורוח הקדש צוחה לקבלה, (משל ז) לשمرך מאשה
זרה מנכירה אמרה החליך. Mai קא משמע לנו. אלא
כל מאן דנטיר גְּרָמִיה מהאי, אתקשור בה בשכינתא,
ואחד בההוא עדות. ומאי הוא. ה' דאותוסף בה. הכתיב,
עדות ביהוֹסֵף שמו. אוף הכא י' אתוסף בפניהם, על דקני
בהאי.

רבי יִסָּא פֶתַח, (תהלים קל) על נחרות בבל שם ישבנו גם
בכינו בזכרנו את ציון. את ירושלים מבעי ליה,
כמה הכתיב, (תהלים קלז) אם אשכח ירושלים תשכח ימני,
mai בזכרנו את ציון. לבר בש דהוה ליה היכלא יקירה,
יה ושפירא, אותו לסטין ואוקидו ליה. צערא דמאן
הוא, לאו דמאיריה דהיכלא. אוף הכא שכינתא בגלוותא
שריא, צערא דמאן הוא, לאו דצדיק. ואזלא הא כמה
דאוקמוה, הכתיב (ישעיה נז) הצדיק אבד, אבד ממש. אוף
הכא בזכרנו את ציון, בזכרנו הוא צערא דיליה על
זועגָהא, צערא דיליה הוא.

אמר רבי ייסא, מאן דאוקיר שמא דמאריה בהאי, ונטיר האי, זכה דיוקיר ליה מאריה על פלא. מгалן. **מיוסף.** דכתיב, (בראשית מא) וירכב אותו במרכבת המשגה אשר לו, וכתיב נתן אותו על כל הארץ מצרים (דף ר"ד ע"א) ולא עוד, אלא כד עברו ישראל ית ימָא, אֲרוֹנָא דיוסף עאל בגו בקדמיתה, ולא הו מיא קיימין על קיומיה קמיה, הדא הוא דכתיב, (חלהים קיד) הִם ראה ונמוס. מאו יינוס. אלא ראה הוא דכתיב ביה (בראשית לט) וינס ויצא החוצה.

תא חזי, זכי ליקרא בחינוי זכי ליקרא במיתתיה. בחיו אמא. בגין ההוא זמן דלא בעא לאתדבקה בה, דכתיב, (בראשית לט) וימאן ויאמר אל אישת אדני. וכתיב ולא שמע אליה לשכוב אצל להיות עמה. בגין זה זכה בהאי עלמא. פיוון דכתיב ותתפשהו בבגדו, וכתיב וינס ויצא החוצה, זכי לבתר דעתך לגו פרוכתא עלאה, והכי אתחזי ליה, דיקיה נטלה בהאי עלמא, ודידיה נטל בעלמא אחרא.

פנחים זכי בהאי עלמא, זוכה בעלמא דאתי, זוכה לקיימא יתר מפל אינון דגפקו מצרים, זוכה לבהנא עלאה, הו ואכל בנווי אברתיה. ואוי תימא דלא (נ"א דהא) זכה לבהנא עד לא עבד עובדא דא. אין (ס"א לא).

זהא איבונן דאמרי (כלא) דזוכה קודם. לאו הכי אלא במא' אוקימנא תחת אשר קבאה לאלהיון, דמשמע דבגין עובדא דא רוח בהונתא, מה דלא הויה קודם.

טא חזוי, כל פהו דקטייל נפש, פסיל ליה בהונתיה לעלמיין. זהא ודי פסיל ההוא דרגא דיליה לגבייה. ובנחס מן דין פסיל לכהנא הויה, ובגין דקפא ליה לקודשא בריך הוاء, אצטריד ליחסא ליה בהונת עלמיין, ליה, ולבנוי אבותריה, לדרי דריין. אמר רבי יצחק, טא חזוי, רשים הויא פנחס לעילא, ורשים הויא לתתא, עד לא יפיק לעלמא זהא עם איבונן דנפקו ממזרים אתמני.

רבי אלעזר ורבי יוסף ורבי חייא, הווע אזי במדברא, אמר רבי יוסף, הא דכתיב בפנחס הבני נתן לו את בריתך שלום. שלום מלאך המות, דלא שליט בית לעלמיין, ולא אתך בדינוי. ואי תימא דלא מית. ודי לא מית כשאר בני עולם, ואוריך יומין על כל בני דרא, בגין דבهائي ברית עלה אה אחד, וכד אסתלק מעולם, בתיאובתא עלאה ובדבוקותיה שפירא אסתלק משאר בני עולם.

רבי אלעזר פתח ואמר, (זכריה ג') ויראני את יהושע הכהן הגדל עומדים לפניו מלאך יי' וגוו. טא חזוי, ווי

לֹא יִפּוֹן בְּנֵי נְשָׁא, דְלֹא מִסְתַּכְלָא בִּקְרָא דְמִאִירִיהּוֹן, וְכֹל
יוֹמָא וַיּוֹמָא כְּרוֹזָא קָאָרִי עֲלֵיהֶה, וְלֹא מִשְׁגִּיחֵין. אַתָּא בָּר
נְשָׁא לְאִסְתַּכְלָא בְּפֻקְדִּי אָוּרִיתָא, כַּמָּה סְפִיגּוֹרִין קִיִּימִין
לְאִדְכָּרָא עֲלֵיהֶה לְטַב. אַתָּא בָּר נְשָׁא וְאַעֲבָר עַל פֻקְדִּי
אָוּרִיתָא, אִינּוֹן עַוְבָּדִין קְטִיגּוֹרִין עֲלֵיהֶה לְבִישׁ, קְמִי
קוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא. יְהוֹשֻׁעַ כָּהּן גָּדוֹל הָהּוּה, וְאוֹקְמוֹתָה, מָה
כְּתִיב בְּיַהְהָה. וְהַשְּׂטָן עוֹמֵד עַל יְמִינוֹ לְשָׁטָנוֹ. וְמָה בְּהָאִ
כָּךְ, בְּשָׁאָר בְּנֵי עַלְמָא דְלֹא מִסְתַּכְלִי בִּקְרָא דְמִאִירִיהּוֹן,
עַל אַחַת כִּמָּה וּכִמָּה.

חַמְיִי מָה כְּתִיב, וַיְהוֹשֻׁעַ הִיה לְבוֹשׁ בְּגָדִים צְוָאִים,
וְאוֹקְמוֹתָה. אָבָל בְּגָדִים צְוָאִים, וְדָאִי אִינּוֹן לְבוֹשִׁין
דְּאַתְלְבָשָׁא בְּיַהְהָה רֹוחָא בְּהָהּוּא עַלְמָא. זְבָאָה חִילְקִיהָ דְמָאָן
דְּלְבָשָׁוִי מִתְתָּקְנִין וְשָׁלְמִין בְּהָהּוּא עַלְמָא. וְהָא אָתָּמָר,
כָּל מָאָן דְּבָעֵין לְאַעֲלָא לְגִיהָנָם, אִינּוֹן לְבוֹשִׁין
דְּמָלְבָשִׁין לְיַהְהָה, הַיְהָ אִינּוֹן. מָה כְּתִיב הָכָא, וַיְהוֹשֻׁעַ הִיה
לְבוֹשׁ בְּגָדִים צְוָאִים וּעוֹמֵד לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ. מָאָן מֶלֶךְ.
דָּא מֶלֶךְ דְמָמְנָא עַל גִּיהָנָם, וּמְמָנָא עַל מָאָן דְּחַמְיִי
בְּאִינּוֹן לְבוֹשִׁין. עַד דְּאַתִּיב קָלָא וְאָמָר, הַסִּירוּ הַבָּגָדִים
הַצְּוָאִים מַעַלְיוֹן.

מִהָּכָא אַתָּה לְאִסְתַּכְלָא, דְעַוְבָּדִין בִּישִׁין דְּבָר נְשָׁא, עַבְדִּין
לְיַהְהָה אִינּוֹן לְבוֹשִׁים צְוָאִים. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים רָאָה

העברתי מעליך עונך ותלבש אותה מחלצות.
אלבישיגיה לבושין אחרגין מחתקנו, דבשו אסתפל בר
בש בזיו יקרא דמאיריה.

תא חוו, בגוונא דא פנחים, שלא אסתלק מעלמא, עד
דאתתקנו קמיה לבושין אחרגין, דרווחא אתהני
בשו, לעלמא (דף ר' י"ד ע"ב) דאת. בשעתא חדא אטפشت
מאליין. ואתלבש באליין, לקיימא דכתייב הנבי נתון לו
את ברית שלוום. עד דהו אזייל, שמשא הויה תקיפה,
ויתבו תהות צלא חד טנרא דמדברא. אמר רבי אלעוז,
ודי צלא חדותא דנפשא הו.

אמר רבי חייא לרבי אלעוז, אלין יומין, מראש השנה
עד יומא בתרא דחג, בעינא למייקם עלייהו.
אמר רבי אלעוז, הא אמר וחבריא אתعرو בשו. אמר
רבי חייא, ודי כי הוא, אבל אני שמענא לבונצינה
קדישא עלאה מלאה בשו. אמר ליה, אימא ההוא מלאה.
אמר ליה עד לא קאי מגא ביה. אמר רבי אלעוז, אף על
גב חבריא אוקמו מלאה, ושפיר הוא, אבל סדורא דהני
יומי, רוז דחכמתא הו, בין מחדדי חקלא.

תא חוו, הא אמר סדורא דיחודא כלל באחד היך הו.
ואה אמר. פטה ואמר, (ישעה נב) חשב יי' את זרוע
קדשו, דא זרועא חדא, דביה תליא ישועה, דביה תליא

בוקמא, דביה תליא פורקנא. ולמה, למייקם לה לכונסת ישראל מעפרא, ולקבלא לה לגבייה, לאזדווגא פחדא. וכד האי אתער לקבלה, כמה דחילו שרייא בעלמא, עד דיבנה ההוא דרוועה תחות רישעה לאתחברא. כמה דאת אמר, (שיר השירים ב) שמאלו תחת לראשי וגוו, וכדיין נייחא דינא, ומכפר חובין.

לבדר אתי ימינה לחבקא, כדיין חדותא שרייא בעלמא, וכל אנפין נהירין. לבדר אזדויגת בגופא, וכדיין כלא אקרוי אחד, بلا פרודא, כדיין הוא שלימו דכלא, וחדותא דכלא, ואחדו ודיין, מה דלא אשתחח הבי בשאר זמני.

כג'ובא דהאי, סדירא דהני יומין, מראש השנה עד יומא בתרא דחג. בראש השנה, אתער דרוועא דשמאלא, לקבלא לה למטרונית, וכדיין כל עלמא בדחילו بدינא, ובעי ההוא זמנה בתיבותא שלים, לאשתכחא עלמא קמי קודשא בריך הנו. לבדר אתיאת מטרונית, ובעין בני היכלא בתשעה לירחא, למיעבד חדותא, ולמטבל בנחרא, לדכאה גראמייה בזוווגא דמטרונית, ביום אחרא, הו זוווגא דילא לשוואה שמאלא תחות רישעה, (נ"א רישא דמלפא) כמה דאת אמר שמאלו תחת לראשי.

וכדיין ישראַל בְּתֻבִּיתָא עַל חֹבֵיהוּ, וּמְכַפֵּר אֶלָּו. דְּהָא
אִימָא עַלְּאָה אֲגַהֵּירָה אֲנָפְּהָא לְמַטְרוֹנִיתָא
בְּזֹוֹגְהָא, וּמַתְכִּפְרֵין כָּל בְּנֵי הַיכְלָא. כִּיוֹן דְּשָׁמָאָלָא
מִקְבְּלָה לָה בְּהָאִי יוֹמָא, דְּרִישָׁא דְּמַטְרוֹנִיתָא שְׂרִיאָא עַל
שְׁמָאָלָא.

בְּיוֹמָא קָדְמָא דְּחָג, יִתְעַר יְמִינָא לְקַבֵּלָה, בְּגַין לְחַבְקָה
וּכְדִין כָּל חַדּוֹוָא וּכָל אֲנָפְּיָין נְהִירֵין, וּחַדּוֹותָא
דְּמִים צְלִילָן, לְנִסְכָּא עַל מְדִבְחָא. וּבָעֵין בְּנֵי נְשָׁא
לְמַחְדֵּי בְּכָל זִיגְנִין דְּחַדּוֹה, דְּהָא יְמִינָא גְּרִים. בְּכָל אַתָּר
דְּשָׁאָרִי יְמִינָא, חַדּוֹתָא אַצְטְּרִיךְ בְּכָלָא, כְּדִין חַדּוֹתָא
הִיא לְאַשְׁתָּעֵשָׂא.

לְבַתֵּר בְּיוֹמָא תְּמִינָה, חַדּוֹתָא דְּאוֹרִיִּיתָא הוּא, דְּהָא
כְּדִין זְוּגָא דְּגֻפָּא, הוּא זְוּגָא דְּכָלָא, לְמַהְוִי
כָּלָא חַד, וְדָא הוּא שְׁלִימָו דְּכָלָא, וְדָא יוֹמָא דְּיִשְׂרָאֵל
אִיהוּ וְדָא, וּעֲדָבָא דִידָהו בְּלַחֲדִיָּהוּ, דְּלִית בֵּיה חַוְּלָקָא
לְאַחֲרָא. זְפָאֵין אִיבְּפָן יִשְׂרָאֵל בְּעַלְמָא דִין, וּבְעַלְמָא
דָּאָתִי, עַלְיָהוּ פָּתִיב (דברים יד) כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לִי
אֱלֹהִיךְ וְגַוּ.

(במדבר כ"ה) פְּנַחַס בֵּן אֶלְעֹזֶר בֵּן אַהֲרֹן הַפְּהָנֵן הַשִּׁיב אֶת חִמְתִּי
מַעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגַוּ. רַبִּי יְהוֹדָה פָּתָח, (איוב ד) זָכָר
נָא מַי הָא נְקִי אָבֵד וְאִיפָּה יִשְׂרָאֵם נְכַחְדוּ, תִּמְןֵן תְּגִיבָּן,

מן דחמי קשת בגווני (ס"א נהרין), **אצטראיך לברכה ברוך** זוכר הברית. בגין דדא איהו ברית קיימת קדישא, דשיוי קודשא בריך הוא (דף רט"ו ע"א) **בארעא דלא ייתי עלה מי טופנה**. בגין דבד סגייאו חיבין בעלמא, בעי קודשא בריך הוא לאובדא לוזן, וכדין דכיר לוזן האי אומאה דאומי לארעא, דכתיב תרי זמני לא לא. (בראשית ח) לא אוסף לקילל, ולא אוסף עוד להבות, דא איהו אומאה. **כמה דכתיב**, (ישעה נד) **אשר נשבעתי מעבור מי נח**. (קשרו

עם הרעיון מהימנא)

רעדיה מהימנא
אמר לייה רעדיה מהימנא,
שפיר קאמרט, אבל
בגין דאליהו דאליהו פנחים,
קני על ברית, איריך לחרטא
מלין סגיאין ביה, דהאי
פרשתא בתיא באורייתא
על שמייה, דעליה אמר
(מלכים א יט) קנא קנאתי, תרי
קנאות, חד בשדי דלעילא,
ותניינא בשדי דלחתא,
ובגין דא עbid תריין
שבועות (נ"א בתריין לא לא) (ס"א
בתריין זמני) בתרווייה, ותריין
זמנין לא לא.

רבבי יוסי אמר, קשת אתה
לאגנא על עלמא.
למלך, דכל זמביין דבריה
חוב לקבליה, אתה מלך
לאלקאה לייה, אתגליה
עליה מטרוגיתא בלבוש
יקר דמלך, מלך חמי לה
סליק רוגזא דבריה, ותדי
בה, **דכתיב**, (בראשית ט)
וראיתיה לזכור ברית עולם.
ועל דא, לא אתחזוי קשת
בעלמא, אלא בלבוש יקר

אבל רבי יהודה אמר, מאן דחמי קשחת בגונוני נהירין, צריד לברכה ברוך זובר הברית. ובגנותה דלאו איהו נהיר בגונוני בדקה יאות, ולא עוד אלא דלומני נהיר עיר, ומניין לא נהיר כלל, ומניין אהוחוי בשלימן, ומניין לאו. דקשת קא רמי גונוני, לובון דכהנים לוים וישראלים, בראש אינון שפирין, נהיר קשחת בגונוני דאינון תלת.

קום אתה רבי יוסף הנגיד, ואימא, דהא מלין שפирין קאמרת בחבורה קדרמא, דקשת לא אתייא אלא לאננא על עצמא. למלכא, דכל ומנא דבריה חב, ומלא כה, למטרונית, סליק ריג� דבריה, הכתיב, בראשית ט וראיתיה לזבור ברית עולם. ועל דא לא אתייז קשחת, אלא לאננא על עצמא. ולא

דמלגו. ובשעתא דאית צדיק בעלם, איהו ברית, למיקם ברית, ואגין על עצמא. לא הו צדיק, הא קשחת, לאתחזאה דהא עלמא איהו קיימה לאובדא, אלא בגין קשחת דא.

רבי אלעזר אמר, לעולם לא אתלבש קשחת דא, אלא בלבושא דאתה קדרמא. יroke וסומק וחיוור. יroke, דא לבושא דאברהם, אצטבע לבושא (ס"ג גוון) דא, כד נפק מפייה ישמעאל. סומקא, דא גוון יצחק. הדתיה סומקא ואצטבע, כד נפיק מפייה עשו. ואתמשך ההוא סומקא לתהא, עד פכבא דמאדים, דאתאחד ביה

את גְּלִיאָה, אֲלֹא בְּלֹבֶשׂ יִקְרֵךְ
דְּמָלְכּוֹ, וּבְשֻׁעַתָּא דְּאִיתָּא
צְדִיקָּא בְּאֶרְעָא, אִיהוּ בְּרִיתָ
לְמִיקָּם בְּרִיתָ.

וּבְיַגְלִוָּתָא, קָדְשָׁא בְּרִיךָ
הָוּא אַתְּרַחֵק מַמְּטוֹרָנִיתָא,
וְאֵיךְ מַמְּטוֹרָנִיתָא אַתְּלַבְּשָׁת
לְבוֹשִׁי מַלְכָותָא בְּגַלְוָתָא
(ס"א ל"ג לא) לֹא. אֲבָל
בְּגַלְוָתָא, לְבוֹשָׁה דְּקָדְרוֹתָ
וְאִיהוּ אָמְרָת (שיר השירים א') אֵל
תְּرָאֹנוּ שָׁנֵנִי שְׁחִרְתָּהָ
אֲלֹא וְדָאי הָהָוּא קָשָׁת
דְּאַתְּגִּלְיאָה בְּגַלְוָתָא, לֹא
אִיהוּ אֲלֹא מַמְּטוֹרָזָן,
דְּאַתְּקָרֵי שְׁדָיִי וְאִיהוּ בְּרָאֵשָׁת
(כד) עֲבָדוּ זָקָן בֵּיתָו, דְּשָׁלִיט
בְּכָל דִּילִיה (בְּגַלְוָתָא), וּבְנוֹי,
אַתְּקָרֵיאוּ עֲבָדִים דְּקָדְשָׁא
בְּרִיךָ הוּא. וּבְנֵי מַמְּטוֹרָנִיתָא
בְּנִים, וּבְנֵין דָא, אִם בְּבָנִים
אִם בְּעֲבָדִים.

וּבְזִמְנָא דְּאַתְּחַרְבּ בֵּי
מַקְדְּשָׁא, אַוְקְמוֹהָ
דְּעֲבָדִים חָפוּ רָאשָׁם,

עָשָׂו. חָווֹרָא, דָא אִיהוּ
לְבָוֶשָׂא טְבָא דִּיעַקְבּ, דָהָא
לֹא אַשְׁתַּבּוּ אַנְפּוֹהִי לְעַלְמִין.
רַבִּי אָבָא אָמַר יְאוֹת הָוּא,
אֲבָל הָכִי אָמַר בְּוֹצִינָא
קָדִישָׁא, חָוָר, דָא אָבָרָהָם.
דְּאַתְּלַבְּן בְּחָוָרָא דָגָוָרָא.
סְוִמְקָא, דָא יְצָחָק וְדָאי.
יְרוֹק, דָא הָוּא יְעַקְבּ,
דְּקִיְימָא בֵּין תְּרִין גּוֹגִין,
וְכַתְּבִיב בֵּיה בְּיְעַקְבּ, (ישעה כט)
לֹא עַתָּה יְבוֹש יְעַקְבּ וְלֹא
עַתָּה פְּנֵיו יְחוּרוֹ דָהָא כָּל
עֲרֵסִיה שְׁלִים הָוּה. וְהָכִי הָוּא
לֹא עַתָּה יְבוֹש יְעַקְבּ,
לֹא תְּחֹזֵא בְּגּוֹן סְוִמְקָ,
פִּיצָחָק דְּגַפְקָ מִגְיָה עָשָׂו.
וְלֹא עַתָּה פְּנֵיו יְחוּרוֹ,
פְּאָבָרָהָם לֹא תְּחֹזֵא בְּגּוֹן
חָוָר, דְּגַפְקָ מִגְיָה יְשָׁמְעָאל.
אֲלֹא גַּטֵּל גּוֹגִין, לֹא תְּעַטְּרָא

ונתרלְדוּ אֲנָשִׁי מַעֲשֶׂה.
וְדֹאי אֲנָשִׁי מַעֲשָׂה
אַתְקְרִיאָו, עַל שֵׁם
מַטְרוֹגִיתָא, דָאַתְמָר עַלְהָ
(משלוי לא) רַבּוֹת בְּנוֹת עַשְׂוָה.
חִיל וְאֵת עַלְית עַל בָּלָנָה.
אָבָל אֵית לֵיה צְדִיק,
הַזָּכוֹוי וְעוֹבְדוֹי לְאַנְהָרָא,
בְּהַזּוֹן מַטְרוֹגִיתָא, וְלִמְפְּשָׁט
מִנָּה לְבוֹשִׁי קְדוּרוֹתָא
דְּפָשְׁטִין וְלִקְשְׁטָא לָה
בְּלִבּוֹשִׁין דְּגֻנוֹנִין נְהִירִין
הַרְזִין דְּאוֹרִיִּתָּא, מָה בְּתִיב
בֵּיה, וְרַאַתְּיה לְזֹבּוֹר בְּרִית
עוֹלָם. וְרַאַתְּיה, בְּרִזּוֹן
נְהִירִין דְּאוֹרִיִּתָּא, דְּאוֹר רְזִין
אַתְקְרִי, הַרְאָה הוּא דְּבִתִּיב,
(משלוי ו) בֵּי נֶר מְצֻוָּה תֹּרֶה
אוֹר. וּבְאַלְיָן רְזִין אַתְמָר
וְרַאַתְּיה.

וּבְהַזּוֹן וּמְנָא סְלִיק מְגִיה
רְגֻנוֹא בְּבִרִיה,
(אסתר ז) וְחַמְתָה הַמֶּלֶך שְׁכַבָּה,
וַיַּמַּא לָהּ מַלְכָא בְּצַלְוֹתָא
דְּעַמְּיִידָה קְמִיה, (אסתר ח) מָה

בָּהּוּ, עַל אֲבָהָן דִּילִילָה, (דף רט"ז
ע"ב) וּבְאַלְיָן לְבּוֹשִׁין מַתְלַבְּשָׁת
קְשָׁת, בְּשַׁעַתָּא דְּאַתְחֹזִי קְמִי
מַלְכָא.

תָא חֹזִי, רְזָא דְּבִרִית
קְדִישָׁא, הִיא אַת
יוֹד, דְּמַתְעַטְרָא בְּרַשְׁימָו
עַלְהָה, וְהָא (ס"א וְד"א) אַיְהוּ
דְּאַתְרִשִּׁים בְּבִרִית תְּדִיר
לְעַלְמִין, וּבְגִין דְּקַנְיִ פְּנַחַס
עַל בְּרִית, אַתְרִשִּׁים בְּשִׁמְיָה
הַכָּא אַת דָא, פְּנַחַס יוֹד
זְעִירָא, אַיְהוּ יוֹד דְּאַיְהוּ
בְּרִית וְדֹאי, דְּגַפְיִיךְ מַגּוֹ יוֹד
עַלְהָה קְדִישָׁא. וּעַל דָא,
אַיְהוּ קָאִים בְּקִיּוֹמָא שְׁלִים
קְמִי מַלְכָא קְדִישָׁא, דָלָא
אַתְאַבִּיד מַגּוֹ עַלְמָא. וְהַכִּי
הַוָּא נְקִי מַהְהָוָא חֹבָא
דְּפָעָור, וְלֹא אַתְאַבִּיד תְּדִיר
מַגּוֹ קְדִישָׁא דְּעַלְמָא. (ס"א וְלֹא

שאלהך וינגן לך ומה
בקשותך. בהhoa ומנא,
שאלהך על פירקנא דיליה,
ובנהה עמייה, הרא הוא
מן ההוא עלמא בגניתה.
ויאיפה (איוב ד) ישרים נכהוג, אלין בדב
ואביhoa, דלא אשתחזיאו
מן ההוא עלמא בגניתה.
נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי. אבל קשת ראתחויא בעלמא
בגלוותא, דעבדא איהו, ומניון הנפיק בשלימיו, כה בניו מבשרין
עוֹבְדוּ, ולומניין לא אשתחזיב בשלימיו, כה בניו לא מבשרין
עוֹבְדוּ (כאן חסר).

ואי לאו בנין אותן יוד דשיך"י דקני עלה פנהם דאנין ליה
משבטא דשמעון והוא קטLIN ליה ואובדין ליה מעלמא. ובгин
דא (איוב ד) זבור נא מי הוא נקי אבד דא פנהם ויאיפה ישרים
נכחדו, אלין דמכשרין עוֹבְדוּהוּ קמי מלכא, ומקfin על שמיה,
ומקדישין ליה ברבים. כי מקדשין ליה לעילא, בין ממנ
דשאר עמיין, ואשתמודעין ליה כל ממנה בבנייה. אבל ישראל
אשתמודעין לעילא בלא בשם יוד"ד, דאייה חמי כל בניין.
ובכל שם ובינוי סהיד עלייה, אל סהיד עלייה, ראית ליה יכולת
על אל, הרא הוא דכתיב, (איוב ח) אני אדרוש אל אל.
אל, מארי דאל. אלחים סהיד עלייה, דאייה אלהי האלהים.
אדן"י סהיד עלייה, דאייה אדוני האדונים. אוף כי כל שם. אבל
(ספרה ומלאך) מלאך אית לבל חד שם יודיע, לאשתמודען לבל בת
בההוא שם דמלכא דיליה. אבל ישראל, אשתחמודען ליה
bihodah.

ורוא דמלה, בר נש חד יכילה למھוי ליה במה סוסוון, אוף כי
כל ישראל איןון בניו דארם, וכל ברא צרייך למھוי ליה

לְאָבוֹי בְּסָום וּבְחִמּוֹר לְמַשּׁוֹי, וּלְמַהֲוֵי בְּפִיפּ תְּחֻותּוֹי, וְהָאֵי אִידּוֹ רָזָא (תְּהִלִּים לו) אָדָם וּבְהִמְהָה תּוֹשִׁיעַ יִי. דָאִיהוּ בֶּרֶא דָאָדָם, וּבְעֵידָה גְּרָמִיה בְּבִהְמָה תְּחֻותּוֹי.

וּבְגִין דָא אִיהוּ פְּקוּדָא דְּקוּדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּאוּרִיָּתָא, לְמַהֲוֵי אָחֵ מִיּוּבָם לְאַתְּתִּיה דָאָת, לְמַעְבֵד בֶּרֶא לְאָחוֹי, בְּגִין דָלָא יְתָאַבֵּיד מִהְהֹוּא עַלְמָא. וְהָאֵי אִיהוּ בְּגִינּוֹן רָזָא דְכָלָאִים בְּצִיצִית. דָאָמְרוּ, מַה שְׁאָסְרָתִי לְךָ בָּאָן, הַתְּרָתִי לְךָ בָּאָן. אָסְרָתִי לְךָ בְּלָאִים דַעַלְמָא, הַתְּרָתִי לְךָ בְּלָאִים דְצִיצִית. אָסְרָתִי לְךָ אִשְׁתָּאָת, הַתְּרָתִי לְךָ יְבָמָה. בְּגִינּוֹן מְרַכְּבִּים תְּפֻוחִים אוֹ דְקָלִים מִן בְּמִינּוֹ. וְאָסְרָה לְאַרְבָּבָא מִין בְּשָׂאַיְנוֹ מִינּוֹ. וְאָתָּה מֵרַב בְּיַה (דברים כ ב' י"ט ע"א ע"ש) בְּגִין דָלָא לְתָאַבֵּיד (להאַבֵּיד) נְפָשָׁת הַמְּתָה. (דברים כה) וְלֹא יְמַחֵה שְׁמוֹ מִיְשָׁרָאֵל.

וְהָאֵי אִיהוּ רָזָא דְגַלְגָּיל. גַּלְגָּל לִית לְיהָ תְּנוּעָה בְּלֹא אִמְתָּה הַמִּים, אָוֹפּ הַכִּי, אִמְתָּה הַמִּים רָזָא דָאָת וּ, בְּיַה אַתְּעַבֵּיד גַּלְגָּל גַּלְגָּל. וָרָזָא דְמַלְתָּה, מַה גַּלְגָּל אֵין לוֹ תְּנוּעָה בְּלֹא אִמְתָּה הַמִּים, אָוֹפּ הַכִּי, גַּלְגָּל אִיהוּ יִי, וְלִית לְיהָ תְּנוּעָה בְּלֹא אִמְתָּה הַמִּים דָאִיהוּ וּ. יְבָמָה הִי. לְהָאֵי אִיהוּ בְּגִנְיָה בְּזַן יִיְהָ. בְּאוֹת יִי בֶּרֶא עַלְמָא דָאָתִי, עוֹלָם אַרְזָה, דָאִיהוּ וּ.

בְּגִין דָא, מָאן הַלִּית לְיהָ בָנָן, לְאוֹ אִיהוּ מַבְנִי עַלְמָא דָאָתִי, דִימָא לְקַבְּלִיה, וּמְגִנָּה נְפִיק, מְבִינִיְהוּ (תיקונים ע"ב ע"א) וּ, וּמְגִנָּה מַתְּפִלְגִּין בְּמַה גַּחְלִי, הָאַיּוֹן מְסַבֵּבֵין עַלְמָא, עַד דְחַזּוּ רְיִמָּא דְנַפְקָה מַתְּפִן, וּבְגִין דָא אָמַר קָרָא, (קהלת א) בְּלַגְּחָלִים הַוְלָבִים אֶל הַיּוֹם וְהִים אֵינָנוּ מְלָא אֶל מָקוֹם שְׁהַגְּחָלִים וְנוּ. עַד דָאַהְדָרָוּ בְּגִונָה דְנַפְקָה.

אֹף חֶבְיִ, (קהלת יב) וְהַרְוחַ תָּשׁוֹב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְנָהָ. בְּגֻנוֹנָא דִּיהְיֵב לָהּ (ד"ג רט"ז ע"א) שְׁלִימָתָא. אִם תָּשׁוֹב בְּתִוְתָּא, דָאִידּוּ בֵּיןָה בְּזַן יְהָ, עַלְאָה. אָתָּה הַ סְּלִיקַת בְּאָתָּה יְ לְחַמְשִׁין, עַשְׂרֵן מְגַנִּין חַמְשִׁ. הָא אִידּוּ יְמַ, יְהָ. בְּזַן, נַחַל דְּנַפְקַ מַן יְמַ, וְאַתְּפְלִינַג לְכַפָּה נַחַלִין, בְּגֻנוֹנָא דָאִילְנָא דְאַתְּפְשַׁט לְכַפָּה עַנְפֵיַן.

וְאֵי לֹא חָזֵר נְשִׁמְתָּא שְׁלִימָתָא, בְּגֻנוֹנָא דְאַשְׁתָּלָמָת. אַתְּמַר בָּהּ שֶׁם הַם שְׁבִים לְלַכְתַּ, אִידּוּ וּבָל נְשִׁמְתַיִן אַחֲרַנִּין. אֹפֵן חֶבְיִ לֹאֵו אִידּוּ שְׁלִים בְּבָנַ, אֵי לִית לִיהְ בָּת, דָאִידּוּ עַלְמָא דִין, לְמַהְוִי שְׁלִים בְּהָאֵי עַלְמָא דְאַתְּבָרִי בָּהּ, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (בראשית ב)

אָלָה תְּוִלְדוֹת הַשְׁמִים וְהָאָרֶץ בְּהַבְּרָאָם. (אלא)

יְהָגַ, (איוב לג) הַן כָּל אָלָה יְפַעֵל אֵל פְּעָמִים שֶׁלָּשׁ עַם גָּבָר. וּרְשִׁיעִיא דְאַתְּמַר בְּהַזּוּן, (קהלת ח) וּבָנַ רְאִיתִי רְשָׁעִים קְבוּרִים וּבָאוּ, גַּרְמוּ אָלָה אֱלֹהִיךְ יִשְׂרָאֵל, דְאַתְּמַר עַלְיִהוּ, (עמוס ב) עַל שֶׁלֶשׁ פְּשָׁעִי יִשְׂרָאֵל. בְּתַר דְּקָלְקָלוּ גַּרְמִיְהוּ תְּלַת וּמְגַנִּין, וְלֹא זְבִּי בְּיַהְוּ, דְאַתְּמַר בְּיַהְ (קהלת יא) מִקּוֹם שִׁיפּוֹל הַעַז שֵׁם יְהָ. עַל אַרְבָּעָה לֹא אָשִׁיכָנוּ, דְהִיינוּ הָ. וְאַתְּדַנוּ בְּגִיהָנָם, בְּמִשְׁחִיתָ אָפֵּ וְחִימָה.

וּלְבוֹשִׁין דְתְלַת אַתְּוֹן אֵלִין, אַשְׁתָּמֹודָעִין בְּקַשְׁתָּ, דְאַינְנוּ חִיוּר סְוִמֵּק וּרְזָוק. מִאֵן דִּיִּתִי בְּזַמְנָא חָדָא, אִידּוּ חִיוּר. בְּתַנְיִינָא, סְוִמֵּק. בְּתַלְיִתָּאָה, רְזָוק. וּבְגִינַן דְּבִיעָקָב אַחֲבָלִילְוּ אַתְּוֹן, וְאַשְׁתָּרֵש אִילְנָא וְאַתְּגַטְעַ וְאַתְּרַבָּא, וְאַתְּעַבְּיד אִיבָּא טַבָּא, (ישעיה בט) לֹא עַתָּה יְבֹוש יְעַקָּב וְלֹא עַתָּה פְּנַי יְחֹורָג, לְמַהְוִי מְרַבְּבָתִיה בְּיִצְרָר הָרָע, דָאִידּוּ נְחַש, וּבָל מִינִי חַיה בִּישָּׁא. וּבְגִינַן דָא, (חוֹשֵׁעַ יב) וְיִשְׁרָאֵל מְלָאֵךְ וְיוֹכֵל. וּבְגִינַן דְּאַתְּקָרִי אָדָם אִילְנָא, אִידּוּ רְזָא דָא, לְאִילְנָא דְאַתְּגַטְעַ בְּאַתְּרַ בְּלֹא עַבְּיד אִיבָּא. מָה

עבד. עקר ליה וגַטְעִיה בָּאָתֶר אַחֲרָא. וּבְנֵין דָא אָוְקְמוֹה מִבְּלָיָן דָלָא הוּי מוֹחַזָּק לְמַהֲיוֹ עָקָר, עַד דָאָוֵיל לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל,
וְאַתְגַּנְטָע תִּפְנֵן בָּאָתָהָא.

אָוְף הַכִּי צְדִיק, דָאַיהו מַטְלָטָל מִאָתֶר לְאָתֶר, מִבֵּית לְבֵית,
בְּאַילָו יִתְיִי בְּגַלְגָּולָא זְמִינָה סְגִיאָין. וְהַיָּנוּ (שְׁמוֹת ט) וְעוֹשָׂה
חִסְדָּר לְאַלְפִּים לְאוֹהָבָיו, עַד דִּיזְבָּה לְעַלְמָא (דָאַתָּי) שְׁלִימָן. אָבָל
לְחַיְיבָּא, לֹא אִיְתֵי לִיה יִתְיר מִתְלָת זְמִינָה. וְאֵי חֻור בְּתִיְבָּתָא,
אַתְּמֵר בְּבֵית גָּלוּת מִכְפְּרָת עָזָן. וּבְנֵין דָא אָוְקְמוֹה מִבְּלָיָן
צְדִיקִים שָׁוב אֵין חַזְוִירִים לְעַפְרָם.

אַלְא קָא רְמִיז, (וַיָּקָרָא י) וְעַפְרָ אַחֲר יִקְחָ וְטַח אֶת הַבַּיִת. (איוב לד)
וְאַדְם עַל עַפְרָ יִשּׁוּב. (קהלת יב) וַיַּשְׁׁוֹב הַעַפְרָ עַל הָאָרֶץ
בְּשַׁחַתָּה. בְּנֵין דָהוּא מַנוֹנָע, וְלִית בְּבֵית אַלְא אֲשָׁה רָעָה, יִצְרָר הָרָע,
דָאַתְּמֵר בָּה אֲשָׁה רָעָה צְרָעָת לְבַעַלָּה. מַאי תְּקִנְתִּיה. יִגְרְשָׁנָה
וַיְתַרְפָּא. דָאַיהֲי גְּרָמָת (בראשית ג) וַיְגַרְשָׁ אֶת הָאָדָם הָאָדָם, דָא
גַּשְׁמָתָא. אַתָּה, בַּת זָנוֹ דָאָדָם. (משל יט) בַּצְפּוֹר נוֹדְדָת מִן קָנָה בָּן
אִישׁ נוֹדֵד מִפְּקוּמוֹ.

וּבְנֵין דָא, (תהילים פד) גַּם צְפּוֹר מִצְאָה בֵּית, הַיָּנוּ יִבְמָה. וְדָרוֹר כָּן
לָה, הַיָּנוּ גּוֹאֵל, אֲשֶׁר שְׁתָה אֲפִרְזָחִיה, בָּן וּבָת. וּבָאָה אִידָו
מְאָן דָעַבְד (לוֹז) קִינָא, (וַיָּקָרָא כה) וְגַנְאֵל אֶת מִמְכָר אָחִיו. דָאַידָו
מִכּוֹר בַּעֲבוּר דָלָאו דִילְיָה.

וּבְנֵין דָא אָמַר מֹשֶׁה, (דברים ג) וַיַּתְעַבֵּר יְהִי בֵּי לְמַעֲנָכֶם. הַכ־ּא הוּא
סּוֹד הַעֲבוּר. רַעְיָא מַהִימָּנָא, שְׁזַוְּבָ שְׁתִין רְבּוֹא, פְּמָה זְמִינָן
דָאַתִּי בְּגַלְגָּולָא, וּבְנֵין דָא זְכוֹת בְּלָהו תְּלִיָּא קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
בֵּיתָה. וּבְנֵין דָא אָוְקְמוֹה רְבָנָן, אֲשָׁה אַחֲת יַלְדָה בְּמַצְרִים שְׁשִׁים
רְבּוֹא בְּכָרָס אָחָד. וְאֶפְעַל גַּבְּ דָאָוְקְמוֹה רְבָנָן בְּמַלְיָן אַחֲרָנִין,
שְׁבָעִים פְּנִים לְהַזְוָה.

דָּהֶכְיִ אֲרֵחַ דָּמָאֵרִ רְזִין, אָמְרֵין מְרֻגְלִית לְתַלְמִידֵיהֶן, וְלֹא
אֲשֶׁתְמֹדְעָוִן בֵּיהַ בְּרִמְיוֹא, אֲהָדָר לוֹן הַהְוָא מְלָה בְּמַלְיָא
שְׁחוֹק, בְּגַנוֹנָא דְהַהְוָא דָאָמֵר, דִבְיכָה אַחֲת, אֲפִילָה שְׁתִינָא בְּרִכְבִּין.
וְאַתָּא בִּיכָה וְנִפְלָתָה מִן עוֹפָא דְהַהְוָה פְרָח בְּאוֹירָא, וְמַחְאָת אַלְיָן
שְׁתִינָא בְּרִכְבִּין, וְמָאֵרִי דְלִיצְנָהָתָא אָמְרוֹן, דָלָא אָמֵר הוֹא אַלְאָ דָבָר
נְשָׁנָה בְּתַבְשָׁים בְּרִכְבִּין, וְאַתָּא בִּיכָה דְנִפְקָתָה מִן עוֹפָא וְמַחְקָתָה
שְׁתִינָא בְּרִכְבִּין דְכַתִּיבָה. וְחַס וְשַׁלּוּם דָמָאֵרִי אוֹרִיְיתָא אָמְרֵין מְלִין
דְשְׁחוֹק, וְדָבָרִים בְּטַלִים בְּאוֹרִיְיתָא.

אַלְאָ הָא אָזְקָמוֹה, (דברים כב) אָפְרוֹחִים, אַלְיָן מָאֵרִי מְשָׁנָה. אַו
בִּיצִים, אַלְיָן מָאֵרִי מְקָרָא. וּבְגַנוֹנָא דְנִפְלָל מַהְוָא גַּפּוֹל,
דְאַיְהוּ בָר נִפְלֵי, נִפְלָתָה בִּיכָה דְאַיְהוּ אַתְרוֹג שִׁיעָזָר בְּכַבְיכָה.
וּבְגִינָה אַתְמֵר (עמוס ט) בַיּוֹם הַהְוָא אֲקִים אֶת סְבָת דָוד הַנּוֹפְלָתָה.
וּנִפְלוּ עַמָּה (שיר השירים ו) שְׁשִׁים הַמָּה מְלֻכּוֹת, דְאַיְנוּן בְּרִיכִין בָּה,
בְּנוֹן בִּיצָד כּוֹרְכִין אֶת שְׁמָע. וְאַיְנוּן לְקַבֵּל שְׁשִׁים מְפִכּוֹתָה.
וּלְמֹות אֵין מְסִפָּר, אַלְיָן (תְּהִלִּים מה) בְּתַולּוֹת אַתְרִיחָ רְעוֹתִיחָ,
דְאַיְנוּן הַלְּבוֹת, דְלִיתָ לֹן חַוִּישָׁבָן.

וְהַהְוָא נִפְלָל אַיְהוּ בָנָי יְהָ אַיְהוּ בְּתוֹךְ נִי תְּרֵעַין דִבְינָה, דְהַיְינָו
יְהָ חַמֵּשׁ זְמִינָן עָשָׂר וְיְאַיְהוּ נִפְלָל, דְנִפְלָל בְּתַר הַהְיָא
דְאַתְמֵר, (ישעה יד) אַיְדָנִפְלָתָה מְשִׁמְיָם הַיְלֵל בָנָ שְׁחָר וְאַקְרֵי נִפְלָל,
וְלֹא נִפְלָל, וְלֹא נַזְפָּל. בְּגַנִּין דְבִיהַ נִפְלָל יְיָו וְנִחְיָת בְּהַזְּנוּן לְגַבְיִ הָ
הָ, דְאַתְמֵר בְּהַזְּנוּן (רות א) וְתַלְבָנָה שְׁתִיְחָן. הַדָּא הַוָּא דְכַתִּיב, (דברים
כב) שִׁלְחָ תִשְׁלַח חֲדָמְבֵית רְאֵשׁוֹן וְתַגְנִינָא מְבֵית שְׁנִי, לְאַקְמָא
לוֹן. הַדָּא הַוָּא דְכַתִּיב, (דף רט'ז ע"ב) (תְּהִלִּים צו) יְשַׁמְחוּ הַשְּׁמִים וְתַגֵּל
הַאֲרֵץ.

תָא חַיִ, הָא שְׁמֵשָׁא אַתְגַּלְיָא בִּימָמָא, וְאַתְכִּסְיָא בְּלִילִיא. וְנִהְיָר

בשתיין רבוֹא כְּכַבְּיָא. אָוֹפֵה הַבִּי רְעֵיא מְהִימָּנָא, בֶּתֶר דָאַתְכְּנִישׁ מְעַלְמָא, נְהִיר בְּשִׁתְיַין רְבוֹא נְשִׁמְתַיַּין דִּישְׁרָאֵל, אֵי דָרָא בְּדָקָא יְאֹוֹת. וְהִאי אִיהוּ רְזָא דְגַלְגָּולָא, דָאָמַר עֲלֵיהֶ קְהֻלָּת, (קהלת א) דָוָר הַוְּלָךְ וְדוֹר בָּא. וְאוֹקְמוֹה דְלִילַת דָוָר פְּחוֹת מְשֻׁשִׁים רְבוֹא. וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עַזְמָתָה, דָא בְּגַסְתַּת יִשְׂרָאֵל. הַהִיא דָאַתְמָר בָּה, (ישועה ס) וְהָאָרֶץ הַדּוֹם רְגָלִי, (בראשית כח) וְהִיה וּרְעֵד בְּעֶפֶר הָאָרֶץ.

וְעוֹד רְזָא אַחֲרָא אֹקְמוֹה רְבָנָן, הַדָּוָר שְׁהַוְּלָךְ הוּא הַדָּוָר שְׁבָא, הַלְּךְ חָגֵר בָּא חָגֵר, הַלְּךְ סְוִמָּא בָּא סְוִמָּא. וְעוֹד אֹקְמוֹה רְבָנָן, דְעַתִּיד הַהִיא מְשָׁה לְקַבְּלָא אָוּרִיתָא בְּדָרָא דְטַזְפָּנָא, אֵלָא בְּגִינַן דְהַהוּ רְשִׁיעִיָּא, הַדָּרָא הַוָּא דְכִתְבָּב, (בראשית ו) בְּשִׁגְגָם הַוָּא בְּשָׁר. בְּשִׁגְגָם זֶה מְשָׁה. וְאַמְּאי קְרִי לֵיהֶ בְּשָׁגָם. אֵלָא קְהֻלָּת חָפֵר בָּ' מִן בְּשִׁגְגָם לְכַסְּפָה מְלָה. אָמַר (קהלת ח) אַמְרָתִי שָׁגָם זֶה הַבָּל. וְאוֹקְמוֹה עַל יִתְרוֹ, לְמַה נִקְרָא שְׁמוֹ קִינִי, שְׁנִפְרָד מַקִּינִי. קִם בּוֹצִינָא קְדִישָׁא וְאַמְּרָה, עַל דָא בְּתִיב, (בראשית ד) קִינִיתִי אִישׁ אֶת יְדוֹוָר. דְהַזּוֹאת לֵיהֶ בְּרוּתַה הַקָּדֵשׁ, דְעַתִּידִין בְּנוֹי לְמִיתָב בְּלִשְׁבָת הַגּוֹזִית.

וְאָוֹפֵה הַבִּי אַלְעָזָר בָּן פְּדַת, דְהַזּוֹה דְחִיקָא לֵיהֶ שְׁעַתָּא, דָלָא הַזּוֹה לֵיהֶ אֵלָא קָבְחָרָובִין מְעַרְבָּב שְׁבָת לְעַרְבָּב שְׁבָת, בְּמוֹ לְרַבִּי חַנִּינָא. אַמְּאי הָאֵי, בֶּתֶר דְהַזּוֹת בַּת קּוֹל נְפָקַת וְאַומְרָת, בְּלַ הַעוֹלָם בָּלוֹ אִינוֹ נִיוּזָן אֵלָא בְּשִׁבְיל חַנִּינָא בָּנִי.

אֵלָא אִיהוּ גְּרִים קוֹדָם, דְחַרְבָּב קְבָבָן יִי, דְאִיהוּ יְבָבָק. אָוֹפֵה הַבִּי לֹא הַזּוֹה לֵיהֶ אֵלָא קָבְחָרָובִין. דָאָת יִי אִיהוּ יְחִוָּד, וּמְגִיה אַתְקָדֵשׁ אֲתִיא נְבִיעָו לְאָתָה בָּ', דְאִיהִי בְּרַכָּה, וְאִיהִי קְדָשׁ, וּמְגִיה אַתְקָדֵשׁ קְדָשָׁה. וְרַבִּי פְּדַת גְּרִים לְמַהְוִי חָרָובִין דִּילִיהֶ קְבָבָן, דְאִינּוּ קְדָשָׁה בְּרַכָּה, אָוֹפֵה הַבִּי לֹא הַזּוֹה לֵיהֶ אֵלָא קָבְחָרָובִין,